

Politiske dokumenter Fag- og interessegrupper og student

Politisk strategi for Barnevernspedagogene i Akademikerforbundet (BiA) 2023-2024

Forslag til Hovedstyret 6.6.23

Politikkområde 3: Velferd og samfunnsansvar

Akademikerforbundet mener at velferdsstaten skal gi trygge, gode og likeverdige tjenestetilbud for alle. Offentlig sektor skal til enhver tid ha kompetent arbeidskraft, god ledelse og tilstrekkelige ressurser for å sikre velferdstjenester med høy kvalitet.

Oppvekstmiljø for barn og unge

Akademikerforbundet mener at et godt og aktivt oppvekstmiljø for barn og unge er en nødvendig og viktig investering for fremtiden. Gode oppvekstvilkår krever felles innsats i lokalmiljøene, og et samarbeid mellom ulike samfunnsaktører, barn og unge selv og foreldre. Barnevernspedagogenes kompetansebidrag er viktig for kvaliteten i tjenester til barn og unge.

Det er viktig å legge til rette for at alle barn og unge opplever mestring og inkludering.

Barnekonvensjonen må realiseres for alle barn og være grunnlag for utviklingen av all oppvekstpolitikk. Barn og unge skal medvirke i utvikling av tjenestetilbud.

Helse og omsorg

Akademikerforbundet mener at for å sikre gode tjenester i både den kommunale helse- og omsorgstjenesten og spesialisthelsetjenesten, må sektoren ha tilstrekkelig ansatte med riktig utdanning og kompetanse for å ivareta oppgavene, herunder tolker, sosionomer og vernepleiere. Det må være lik tilgang til helse- og omsorgstjenester for alle.

Sentrale velferdstjenester er det offentliges ansvar. Private aktører kan tilby tjenester som supplement til det offentlige velferdstilbudet.

Innledning

Barnevernspedagoger står på hver eneste dag i samfunnets viktigste, mest komplekse og meningsfulle jobber. At Norge har en egen utdanning som kvalifiserer for arbeid med barn i en utsatt livssituasjon forteller noe om Norge, om våre verdier og hvordan barndommens egenverdi anerkjennes.

Barnevernspedagoger har i dag den mest etterspurte kompetansen i tjenester for utsatte barn og unge. Vi er den viktigste ressursen for et godt barnevern, og for at barn og unge i Norge får sine rettigheter oppfylt. Barnevernspedagoger kjennetegnes av et genuint engasjement og stolthet over å være der for barn, samarbeide med barn, bringe frem barnets stemme og jobbe for det som er til barnets beste.

Barnevernspedagogene i Akademikerforbundet er en profesjonsfaglig interessegruppe i Akademikerforbundet, som er en del av UNIO-fellesskapet. Vi bidrar aktivt i samfunnsdebatten og søker til enhver tid å utvikle barnevernspedagogens kompetanse i tråd med barn og deres familiers behov for støtte og hjelp.

Vi skal vise frem barnevernspedagogenes særpreg, skape debatt og dialog om fag, profesjon og rammebetingelser, og jobbe politisk for å få frem barnevernspedagogenes perspektiv.

Vi jobber for et organisert arbeidsliv, høy organisasjonsgrad og at alle barnevernspedagoger har et tilbud som ivaretar deres interesser.

Oppvekstmiljø for barn og unge - Akademikerforbundet skal arbeide for:

Mål	Fagpolitiske behov	Aktører
<p>Sikre høyt kunnskapsnivå og kvalitet på tjenestene som en forutsetning for å lykkes i å sikre gode oppvekstvilkår for barn og unge.</p>	<p>Utdanningspolitikk som virkemiddel for å sikre god grunnkompetanse og kompetanseutvikling i hele barnevernet og andre sektorer for barn og unge:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Styrke kvaliteten i barnevernspedagogutdanningene slik at det er samsvar med det komplekse og utfordrende fagfeltet som barnevernet er. - Etablering av fagintegreert klinisk orientert master for barnevernspedagogen - Satsning på master i barnevern, som er forbeholdt barnevernspedagoger: tilgjengelighet over hele landet og prioritering av at barnevernspedagoger velger denne masteren - Gjenopprettelse av deltidsutdanning for barnevernspedagoger <p>Det kommunale barnevernet må anses som en spesialisttjeneste og dermed bygges som en kommunal spesialisttjeneste for å sikre et faglig forsvarlig barnevern. Et stabilt og utviklingsorientert barnevern krever en hensiktsmessig infrastruktur og gode nok rammebetingelser:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Satsningen på organisatoriske og ledelsesmessige faktorer i barnevernet må videreutvikles - Det må finnes særskilte ordninger for at mindre kommuner i mindre tettbefolkete strøk kan sikre et faglig forsvarlig barnevern - Ulike kommuner trenger ulik utviklingsstøtte, og det må være et differensiert virkemiddelapparat. - Stortinget må avsette mer midler: <ul style="list-style-type: none"> o Støtte til at ansatte tar nødvendige mastere som for å oppfylle kompetansekrav o Støtte til flere stillinger til kommunalt barnevern for å ivareta ulike funksjoner og veie opp for utdanningsfravær o Midler til å bygge opp kunnskapsbaserte og spesialiserte barnevernsfaglige tiltak i det kommunale barnevernet og for barnevernsinstitusjonene o Midler til innføring av nye digitale systemer og ulike faglige modeller (eksempelvis grunnmodell for hjelpetiltak) i barnevernstjenestene o Myndighetene må iversette tiltak for å sikre rekruttering og det å beholde ansatte i tjenester med fare for høy turnover <p>Barnevernsinstitusjonenes, fosterhjemmenes og tiltaksbarnevernets formål og faglige grunnlag må videreutvikles</p> <ul style="list-style-type: none"> - Den barnevernsfaglige miljøterapien må styrkes 	<p>BFD Bufdir KD Stortinget Statsforvalter Utdanningsinstitusjoner UNIO</p>

	- Det må utvikles utdanningstilbud for institusjonsledere	
Bedre folkehelse og økt fokus på barn og unges psykiske helse.	<p>Kommunene må sikres rammebetingelser som gjør at de kan drive godt forbyggende arbeid på alle forebyggingsnivå (universelt, selektert og indikert). Foreldre er de som har ansvar for sine barn, og foreldrestøtte er en sentralt, sammen med involvering av barn og unge:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Programfinansiering må tas i bruk for å understøtte nyutvikling og innovasjon for barn og unges oppvekstmiljø - Det må særskilt utvikles gode lavterskeltilbud til foreldre med barn med alvorlige vansker og strev - Barn og unge må engasjeres <p>«Laget rundt barnet» er en ambisjon som styrker mulighetene for trivsel, mestring og tilhørighet for barn, og som krever at:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Barnehage, skole og SFO ansetter barnevernspedagoger for å komplettere kompetansen på hverdagsarenaene - Sektormyndighetene samordner seg bedre for å gi tydeligere signaler til kommunene og statlige aktører - Nasjonalt forløp for barnevern – kartlegging og utredning av psykisk helse, seksuell og somatisk helse, tannhelse og rus prioriteres av helsetjenestene <p>Barnevernspedagogenes kompetanse er viktig innenfor psykisk helsevern og rusbehandling for barn og unge. Det må jobbes med å tydeliggjøre dette kompetansebidraget.</p>	KD BFD Bufdir Stortinget Statsforvalter Utdanningsinstitusjoner UNIO
At myndighetene stiller krav til kompetanse, kvalitet og kapasitet i tjenester til barn og unge.	<p>Barnevernspedagogens særskilte kompetanse og bidrag må synliggjøres for å sikre at barnevernspedagoger settes innenfor relevante tjenester og sektorer.</p> <p>Det kommunale barnevernet og barnevernsinstitusjoner må ha krav til at 60 % av de ansatte er barnevernspedagoger .</p> <p>Myndighetene må gi støtte til at ansatte i det kommunale barnevernet og barnevernsinstitusjoner kan gjennomføre master gjennom tilskuddsordninger. Dette finnes ikke i dag.</p> <p>Lokal kompetansestrategi må utvikles for det kommunale barnevernet. Masterkravet gjelder fra 2031, og hver tjeneste bør ha en lokal kompetansesstrategi ikke bare knyttet til å innfri minimumskravet, men knyttet til nødvendige barnevernsfaglige spesialiseringer for å ivareta barn med ulike behov og problematikk i ulike aldersgrupper og for å kunne tilby relevante kunnskapsbaserte tiltak tilpasset lokale forhold.</p> <p>Bufetat må sikres nødvendige rammebetingelser for å kunne innfri bistandsplikt og øvrige forventninger for å støtte det kommunale barnevernet.</p>	KD BFD Bufdir Stortinget Statsforvalter Utdanningsinstitusjoner UNIO

	Statsforvalternes ressurser og bemanning må styrkes for å kunne sikre nødvendig støtte til det kommunale apparatet gjennom tilsyn, veiledning og oppfølging.	
--	--	--

Politisk plattform for Tolkene i Akademikerforbundet 2023 - 2024

Som fag- og interessegruppe i Akademikerforbundet bygger Tolkene i Akademikerforbundet (TiA) sin politikk på Akademikerforbundets politiske plattform. Dette dokumentet fremhever noen momenter som er spesielt viktig for TiA og TiAs medlemmer.

1) Lønns- og arbeidsvilkår, økonomisk og sosial trygghet

Trepartsmodellen er avgjørende for et godt velferdssystem, en bærekraftig økonomi og et trygt og rettferdig arbeidsliv. Modellen forutsetter høy organisasjonsgrad for å sikre reell medvirkning, som er nødvendig for utviklingen av virksomhetenes oppgaver, tjenester og organisering. I denne utviklingen er det viktig med fokus på kompetanse, og det må derfor være et overordnet mål i lønnsdannelsen at utdanning og kompetanseheving skal lønne seg.

Tolkeyrket er kvinnedominert, noe TiA mener gjenspeiles negativt i tolkenes lønsplassering sett opp mot utdanningsnivået. Det må derfor jobbes med å fjerne strukturelle lønnsforskjeller og sikre lik lønn for arbeid med likt innhold og like kompetansekrav.

Lik lønn for likt arbeid må også gjelde uavhengig av hvilke språk det tolkes mellom. TiA mener at "tolk er tolk", og at det skal være lik avlønning på tvers av tolkespråk.

Tolkeoppdrag dekkes ofte gjennom offentlige anbudsrunder. TiA er kritisk til at tolkebehov settes ut på anbud, fordi det kan svekke tolkenes lønns- og arbeidsbetingelser. I offentlige anbudsrunder må det derfor stilles krav til fastprismodeller, der kvalifiserte tolker sikres en fast timesgodtgjørelse som minimum tilsvarer $\frac{3}{4}$ av rettsalæret.

Tolkeyrket er en profesjon der mange ikke har et ordinært ansettelsesforhold. Disse må sikres bedre rettigheter og et sosialt sikkerhetsnett ved at de sikres reell medvirkning gjennom representasjon, og ved å bli omfattet av arbeidsmiljølovens bestemmelser.

Bruk av tolk skjer i stor grad i offentlige virksomheter. Tolkeloven og tolkeforskriften regulerer offentlige organers bruk av kvalifisert tolk, og stiller samtidig krav til tolken. Reguleringene er nødvendige for innbyggernes rettssikkerhet ved behov for tolk, og er med på å sikre god kvalitet på tjenesten. Det er derfor viktig at tolkeloven og tolkeforskriften følges.

Handlingspunkter:

- Drive vervearbeid for å sikre høy organisasjonsgrad og dermed reell medvirkning i trepartssamarbeidet
- Spille inn forslag til Akademikerforbundet angående lønnsdannelsen for tolker
- Fronte og informere om tolkeloven og tolkeforskriften i samarbeid med IMDi
- Være en relevant hørings- og samarbeidspart i saker som angår tolking og tolker

- Delta i samarbeidsmøter med Nav angående frilansområdet
- Være tolkeprofesjonens stemme i den offentlige debatten

2) Utdanning, kunnskap, forskning og kompetanse i arbeidsliv og samfunn

Tolking er en praktisk ferdighet og stiller store krav til tolkens kompetanse. Det må derfor sørges for gode grunnutdanninger for tolker.

Tolkenes samfunnsoppdrag tilsier at man må følge den øvrige utviklingen i samfunnet, som igjen krever at tolken kontinuerlig oppdaterer sin kompetanse. Det er derfor viktig med ny forskning som gir kunnskap som sikrer utvikling av tolkefaget og profesjonen. Denne utviklingen må fremmes gjennom tilbud om etter- og videreutdanning, både gjennom kursing og formelle utdanningsløp på høyskole- og universitetsnivå. Slike tilbud må settes i system, og gi muligheter for spesialisering og bedre lønnsvilkår.

Handlingspunkter:

- Delta i relevante sammenhenger i UH-sektoren
- Arrangere en årlige tolkefaglig konferanse
- Være en relevant hørings- og samarbeidspart i saker som angår tolkeutdanning
- Delta som fagfeltets observatør i NFOTT (Nasjonalt fagorgan for tegnspråk og tolking)
- Være tolkeprofesjonens stemme i den offentlige debatten

3) Velferd og samfunnsansvar

For at velferdsstaten skal kunne gi trygge, gode og likeverdige tjenester også til minoritetsspråklige, må det sørges for gode systemer for og tilstrekkelig finansiering til bruk av kvalifiserte tolker. Dette er en fornuftig og bærekraftig investering i den enkeltes rettsikkerhet og fremtid.

Handlingspunkter:

- Være en relevant hørings- og samarbeidspart i saker som angår tolkeutdanning
- Være tolkeprofesjonens stemme i den offentlige debatten

4) Klima, miljø og beredskap

Bruk av fjerntolking kan minske belastningen på miljø og klima. Forutsetningen er at det utarbeides standarder utfra tolkefaglige vurderinger med minstekrav for teknisk utstyr. Dette for å sikre tolken gode arbeidsforhold ved fjerntolking, slik at både rettsikkerheten til den som benytter tolk og tolkens helse ivaretas.

I en krisesituasjon vil befolkningen ha et stort behov for informasjon. Her må det benyttes tolker for å sikre minoritetsspråkliges tilgang til informasjon. Det må utarbeides klare planer for dette, og høyt kvalifiserte tolker innenfor ønskede tolkespråk må gis kompetansehevende kurs for å inngå i en beredskapsordning.

For å sikre den enkelte minoritetsspråklige innbygger tolk i akutte situasjoner, må det etableres akuttvaktordninger på tolkeområdet. I ordningen må det gis fast tilknytning til høyt kvalifiserte tolker som har gjennomgått spesialisert etterutdanning og kursing for denne typen oppdrag.

Handlingspunkter:

- Være en relevant hørings- og samarbeidspart i saker som angår fjerntolking, krisehåndtering og akuttordninger på tolkeområdet
- Være tolkeprofesjonens stemme i den offentlige debatten

Dyrepleierne i Akademikerforbundets politikk

Politikkområde 1

Lønns- og arbeidsvilkår, økonomisk og sosial trygghet

Dyrepleierutdannelsen i Norge er en utdanning på bachelornivå. Allikevel er lønningene svært lave og mange dyrepleiere opplever at arbeidsforholdene kan være svært belastende både fysisk og psykisk. Yrkesgruppen opplever stort frafall og høy prosent av sykemeldinger. Dyrepleiere er en yrkesgruppe som i lav grad har organisert seg. På mange arbeidsplasser er det lite gehør for dyrepleiernes stemme. Mangel på gode tariffavtaler, i tillegg til dårlige medbestemmelsesrutiner gjør at dyrepleierne ikke kommer i en posisjon til å bli hørt. Dette fører til at arbeidsgiver ofte står med for mye makt over arbeidssituasjonen og lønnen til den enkelte dyrepleier. Høyere organisasjonsgrad og kunnskap om rettigheter som arbeidstaker tror vi kan bidra til å hjelpe på noen av problemene vi ser i yrket i dag.

DiA skal arbeide for:

- at dyrepleiere med tre-årig utdanning universitetsutdanning skal lønnes på lik linje med andre utdanningsgrupper i næringslivet.
- å etablere hovedavtale og tariffavtale med NHO mat og drikke.
- å etablere tariffavtale med arbeidsgivere i privat sektor der vi har medlemmer.
- å hjelpe bedrifter med å jobbe mot bedre medbestemmelsesrutiner.
- at det skal lønne seg å ta en bachelorgrad innen dyrepleierfaget.
- gode muligheter for lønnsvekst med bakgrunn i ansiennitet og videreutdanning.
- gode arbeidsforhold både fysisk og psykisk.
- at flere dyrepleiere organiserer seg.
- å skolere dyrepleiere i arbeidslivet og lønnsforhandlinger.
- en god overgang fra student til yrkesaktiv.

Politikkområde 2

Gjøre dyrepleieryrket kjent og anerkjent

Dyrepleieryrket og hva en dyrepleier er og gjør, er lite kjent i samfunnet. Vi ønsker å gi folk større innsyn i yrket og øke forståelsen for hva det betyr å arbeide som dyrepleier. Dyrepleiere har en faglig

kompetanse som er viktig for samfunnet og dyrevelferd, derfor burde dyrepleiere få en tydeligere stemme i viktige saker innen dyrehelse. For å styrke dyrepleierens rolle og status på klinikken er det viktig at dyreeiere har en god forståelse for hva en dyrepleier er og hvilken kompetanse en autorisert dyrepleier besitter. Det vil derfor være viktig å arbeide for å øke bevisstheten og kunnskapen om vår rolle i dyrehelsearbeidet og fremheve vår faglige ekspertise.

DiA skal arbeide for:

- å synliggjøre dyrepleieryrket i media.
- at dyrepleiernes stemme blir hørt i relevante saker som omhandler dyrehelse, dyrevelferd og dyrepleiernes arbeidssituasjon.
- synliggjøre dyrepleieryrket på vgs. og andre aktuelle arenaer.

Politikkområde 3

Utdanning

DiA mener det er viktig at alle autoriserte dyrepleiere skal inneha samme kompetanse- og kunnskapsnivå etter endt utdanningsforløp.

En autorisert dyrepleier i Norge i dag har veldig ulik utdanning og kunnskap. Vi ønsker at kun de med bachelorgrad i dyrepleier skal få autorisasjon slik at alle med dyrepleiertittelen innehar samme kunnskap og kompetanse. Dette vil bidra til å øke kvaliteten på tjenestene vi tilbyr i dyrehelsearbeidet og styrke dyrepleieryrkets anseelse.

Dyrepleier er et kvinnedominert yrke og det hadde gavnet både studiested og arbeidsplass om det hadde vært en mer balansert kjønnsfordeling.

DiA skal arbeide for:

- at kun de med bachelorgrad i dyrepleie skal få autorisasjon.
- mulighet for å ta masterutdanning innen dyrepleierfaget.
- at flere menn utdanner seg til å bli dyrepleiere.
- gode praksisplasser der studentene ikke blir utnyttet som gratis arbeidskraft.
- å se på muligheten for at autoriserte dyrepleiere uten bachelorgrad kan ta en bachelorgrad.
- å se på om det er behov for flere studieplasser for å dekke etterspørselen etter dyrepleiere.

Politikkområde 4

Dyrevelferd

Dyrehold spiller en viktig rolle i det norske samfunnet. Produksjonsdyr er viktig for matproduksjonen, mens kjæledyr er for mange en viktig del av livet og fremmer god psykisk og fysisk helse hos befolkningen. Dyr er også samfunnsnyttige brukt til forskning og i ulike servicefunksjoner. Dyrehold forplikter til å sørge for god dyrevelferd, både av økonomiske og av etiske grunner. Ifølge Lov om dyrevelferd har dyr «egenverdi uavhengig av den nytteverdien de måtte ha for mennesker». God dyrevelferd krever god tilgang på kompetent veterinærmedisinsk personell.

DiA skal arbeide for:

- god dyrevelferd ved sykdom eller skade hos dyr gjennom å sikre høy kompetanse hos de som jobber innenfor veterinærmedisin.
- at det stilles krav til bedrifter som gir helsehjelp til dyr slik at de holdes ansvarlig for å tilrettelegge for at dyrehelsepersonell kan utøve yrket sitt på en forsvarlig måte.
- sikre kvalifisert helsehjelp til dyr ved å innføre kompetansekrav for personer som yter helsehjelp.
- motvirke kompetanseflukt i bransjen gjennom å arbeide for gode arbeidsforhold og et lønnsnivå som tilsvarer kompetansen.

Politisk plattform for Optikere i Akademikerforbundet 2023-2024

Optikere i Akademikerforbundet (OiA) er en gruppe av optikere som jobber for bedre lønns- og arbeidsvilkår for optikere i Norge. Optikerbransjen er i dag lite organisert og yrkesaktive optikere har få rettigheter gjennom tariffavtaler. Vi jobber for en mer organisert bransje som et felles gode for både arbeidstaker og arbeidsgiver. Dette dokumentet fremhever noen punkter som er viktig for OiA.

1) Lønns- og arbeidsvilkår, økonomisk og sosial trygghet

Optikere har tidligere jobbet for det meste i privateide familiebedrifter, men med økende grad av kjedestyrte optikerforretninger og mange egneide butikker så øker også behovet for en høy organisasjonsgrad for at optikerens stemme skal bli hørt. I hovedsak jobber optikere i private virksomheter, dette området blir derfor viktig for OiA.

Handlingspunkter:

- Etablere tariffavtaler i de større optikerkjedene
- Styrke den enkelte optikers rett til å forhandle med sin arbeidsgiver angående lønns- og arbeidsvilkår
- Være en støtte for nyutdannede optikere i møte med arbeidslivet
- Fortsette vervearbeidet for å sikre høy organisasjonsgrad blant optikere

2) Utdanning, kunnskap, forskning og kompetanse i arbeidsliv og samfunn

Optikerens arbeidsoppgaver og jobb har vært, og er fremdeles, i endring. Det har vært en viktig utvikling for å bli helsepersonell, og optikere er regulert under Lov om helsepersonell fra 2001. Nyere utstyr og stadig forskning gjør at optikere må holde seg oppdatert for å holde seg aktuelle i arbeidslivet. Det er derfor essensielt at optikerens kunnskapsnivå utvikler seg og at arbeidsgiver legger til rette for dette. Dette er også med på å øke optikerens status i samfunnet.

Handlingspunkter:

- Løfte lønnen til optikere til det nivået en bachelorgrad eller mastergrad skal gi i det norske arbeidslivet
- Stille krav til at arbeidsgiver legger til rette for etter- og videreutdanning
- Jobbe for en lønsmessig uttelling for optikere som tar videreutdanning
- Informere studenter på optometristudiet om deres rettigheter i arbeidslivet

Studentpolitikk i Akademikerforbundet

Antallet studenter i Norge er stigende, og er en viktig gruppe å ta vare på i samfunnet. Studentutvalget i Akademikerforbundet ønsker med sin politikk å bidra til at alle skal ha lik mulighet for å kunne opparbeide seg en utdanning og en kompetanse – og at denne kompetansen skal lønne seg.

Samtidig som vi ser et økende antall personer som tar høyere utdanning, ser vi også tydelig at det finnes områder som krever andre eller nye løsninger. Flere av disse utfordringene er felles for alle landets studenter, og våre mål sammenfaller med mange andre studentorganisasjoners politikk. Studentutvalget i Akademikerforbundet arbeider derfor gjennom ulike kanaler for å komme nærmere sine studentpolitiske mål, blant annet ved å delta i Unio-studentenes arbeid. Et overordnet mål for alle våre politikkområder er dermed å styrke samarbeidet mellom studentorganisasjoner innad og utenfor Unio.

Miljø

Klimasaken skal være et overordnet tema og en ledetråd i alle politikkområdene til Akademikerforbundet. Det er svært viktig at studietiden blir sett i et grønt perspektiv, da miljø og klima er altomfattende, og direkte påvirker dagens studenter – både i dagens samfunn, og i deres arbeidsfremtid.

Studentutvalget i Akademikerforbundet skal arbeide for:

- At beslutningsmyndigheter på studiestedene gir insentiver for å leve klimavennlig, ved f.eks. billig abonnement på bysykkel, rimelige priser på kollektivtrafikk, etc.
- At studiestedet tilrettelegger for bærekraftige og sirkulære løsninger i anskaffelse av pensum, ved å gjøre pensumlitteratur tilgjengelig digitalt, tilby låne/leieavtaler på pensumbøker, og godkjenne pensumbøker fra tidligere opplag/utgivelser.

Økonomi

Lik tilgang på høyere utdanning uansett livssituasjon avhenger av at økonomiske forutsetninger ikke skal være et hinder for å oppnå høyere utdanning.

Prisnivået i samfunnet og en lav studiestøtte over lang tid truer dette prinsippet, og det er essensielt for suksess i studieløpet at studenter ikke er nødt til å bruke tid på lønnet arbeid som går på bekostning av studieprogresjon.

Studentutvalget i Akademikerforbundet skal arbeide for:

- At studiestøtten skal økes og knyttes til 1,5 ganger grunnbeløpet i folketrygden.
- At gratisprinsippet ivaretas i alle norske høyskoler og universiteter.
- At studenter som har praksisplass utenfor sitt studiested får dekket burtgifter og/eller transportutgifter.
- At studenter skal ha rimelig tilgang på helsetjenester , og at refusjonsordninger skal være på plass for å kompensere for større helseutgifter.

Helse og velferd

Gode helse- og velferdstilbud til studentene er avgjørende for studenters velvære og suksess på studiet. Det er også med på å sikre likestilling og mangfold i høyere utdanning, og bidrar til høyere trivsel blant studentene.

Studentutvalget i Akademikerforbundet skal arbeide for:

- At det er tilstrekkelig med forebyggende og behandlende helsetilbud for studentene, både fysisk, psykisk og sosialt, som er tilgjengelig på studiestedene.
- At de nasjonale dekningsmålene for studentboliger innfris.
- At studenter med ulike spesielle behov får tilstrekkelig med tilrettelegging som sikrer studieprogresjon og skaper en levedyktig hverdag.
- At studenter med barn får tilstrekkelig tilrettelegging på studiestedet for å sikre normert studieprogresjon.

Utdanning

Høy kvalitet på utdanning er viktig for å skape kompetente og trygge arbeidstakere. Studentutvalget mener at høy kvalitet på utdanning innebærer god kommunikasjon mellom utdanningsinstitusjonen og studentene, nærhet til oppdatert forskning, og en realistisk tilnærming til norsk arbeidsliv. For å kunne tilby dette, mener studentutvalget at tilstrekkelig økonomisk støtte til utdanningsinstitusjonene er fundamentalt, slik at utdanningsinstitusjonene kan være med på å skape utvikling og innovasjon i samfunnet.

Studentutvalget i Akademikerforbundet skal arbeide for:

- At undervisning på norske utdanningssteder har høy kvalitet på sine undervisere, med praktisk og pedagogisk kompetanse i tråd med studentenes og fagets behov.
- At pensum skal ha nærhet til oppdaterte forskningsmiljø, og kan tilby oppdatert kunnskap på fagfeltet som undervises i.
- At gratis-prinsippet ivaretas i høyere utdanning, inklusive etter- og videreutdanning.
- At studiestedet legger til rette for god måloppnåelse, ferdighetslæring, og kommunikasjon for studenter i praksisavvikling.
- At studenter i praksis får tildelt en kvalifisert og kompetent veileder, som skal være med å sikre oppnåelse av kompetansemål, samt påse at studenten ikke brukes som gratis arbeidskraft.

Studenter i arbeid

Studenter som har deltidsjobber eller lignende ved siden av studiene utgjør en betydelig del av arbeidstakere i både privat og offentlig sektor. Mange er i jobber som preges av hyppig utskifting av ansatte, ubekvem arbeidstid og lav lønn. Studentutvalget i Akademikerforbundet mener det er viktig at studenter blir informert om sine rettigheter og, og er bevisste på sine lønns- og arbeidsvilkår også i deltids- og sesongarbeid.

Studentutvalget i Akademikerforbundet skal arbeide for:

- At studenter som har deltidsjobb/internships/sesongbasert jobb/etc. ivaretas på lik linje som ordinære arbeidstakere.
- At studenter med jobb ved siden av studiene ikke skal bli utnyttet i form av dårlig lønn eller arbeidsvilkår, i frykt for trusler om utskiftning og/eller dårlig referanse.
- At studenter ikke havner i situasjoner der de blir fratatt goder eller rettigheter som studenter, grunnet deres status som arbeidstakere i sesong- eller deltidsarbeid.